

for at finde ud af, hvad regeringen egentlig arbejder med på den regeringskonference. Det er ubehageligt at skulle konstatere, at det er situationen.

Javel, vi kan måske komme til nogle møder i fortrolighed eller komme til nogle møder, der er uformelle, og få lidt orientering om, hvad der foregår, men så snart tingene foregår her i Folketingssalen og skal foregå i offentlighed, hvor befolkningen også kan høre med, får vi ingen svar.

Det kan godt være, at udenrigsministeren ryster på hovedet, men sandheden er, at som svar på alle de spørgsmål, vi stiller, som har konkret karakter, får vi bare at vide, at de fire danske forbehold står ved magt; de kan kun ændres ved en dansk folkeafstemning.

Det er tom retorik, når vi ikke har mulighed for at komme ned i substansen og diskutere indholdet.

Lad mig bare afslutningsvis for en ordens skyld erindre om – for der er nok ministre, der har været ude ad døren det meste af dagen – at et af de punkter, jeg bad om at få et klart svar på på det forsvarspolitiske område, var, om regeringen på regeringskonferencen ønsker at tiltræde en model, der betyder, at Danmark er forpligtet til for det første at betale for militære aktioner, vi ikke ønsker at være en del af, og for det andet, at vi bliver forpligtet til at være solidariske med de militæroperationer, som Vestunionen skal udføre for EU – en model, der diskuteres på regeringskonferencen, en model, som de andre lande forholder sig til, en model, som jeg også er af den overbevisning at den danske regering har forholdt sig til, men en model, som den danske regering åbenbart overhovedet ikke vil forholde sig til, når det drejer sig om forespørgsler her i Folketingssalen.

Det er er ærgerligt for det danske folkestyre.

Otto Steenholdt (V):

Det var to spørgsmål, som jeg stillede til regeringen. For det første spurgte jeg trafikministeren, hvad man kan gøre, for vi har brug for de varer, der skal transporteres til Grønland. SAS svarer ikke og accepterer heller ikke at transportere disse varer. Vi har brug for dem. Hvad skal vi gøre? Må jeg bede trafikministeren om et svar; det er et akut problem.

Og for det andet: Jeg har også stillet spørgsmål om Thulesagen fra 1953. Og det får jeg heller ikke svar på. Det kan være, at det er indviklet at svare på spørgsmålet i dag. Jeg kan også godt

gemme det til efteråret, hvis dette tvangsflytningsspørgsmål fra 1953 er så vanskeligt at besvare på nuværende tidspunkt.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg har bedt om ordet igen for lige ganske kort og stiltfærdigt at svare på hr. Uffe Ellemann-Jensens korte replik – om jeg så må sige – til mit indlæg.

Hr. Uffe Ellemann-Jensen siger, at det Venstre i virkeligheden kritiserer, er, at regeringen ikke har brugt de sidste års vækst til at løse strukturproblemer.

Hvis det var korrekt, så ville jeg også kritisere den siddende regering, men det er jo ikke rigtigt. Det var det, jeg faktisk forsøgte at beskrive i mit indlæg. Vi har ganske rigtigt haft vækst i 2 år; så er vi i en pausesituation nu. Og i de 2 år er der jo sket strukturreform. Der er faktisk sket en hel masse på arbejdsmarkedsområdet, på skatteområdet osv.

Jeg erkender, at Venstre er uenig i en del af de ting, der er sket. Det er fair nok. Men at påstå, at der ikke er sket noget, mener jeg er ukorrekt.

Med hensyn til orlovsevalueringen, som Socialforskningsinstituttet lige er kommet med, og som hr. Uffe Ellemann-Jensen pegede på som ét eksempel, der har skabt strukturproblemer, synes jeg, det er helt i orden. Det er vigtigt, det er nærmest en forpligtelse, at vi diskuterer den slags ting, og også at der bliver lavet evalueringer.

Jeg vil godt sige, at der har været forskellige regler i 1992-1993, i 1994, i 1995, og i 5 måneder har der været endnu et sæt nye regler, og det er jo de nye regler i 1996, som bl.a. er et bidrag til at løse nogle af de strukturproblemer, som kunne opstå med de meget liberale orlovsordninger. Regeringen har jo hele tiden tilkendegivet, da vi indførte dem pr. 1. januar 1994, at vi måtte følge udviklingen og stramme op; og det har vi gjort.

Jeg har svært ved at se lige nu, hvad det er, der gør, at regeringen ved en afslutningsdebat skulle fremlægge et nyt program på en lang række områder, hvor vi endnu ikke er færdig med at implementere reformerne.

Spørgsmålet, som hr. Anders Fogh Rasmussen nævner: at der er flere og flere på overførsler og færre og færre i privat beskæftigelse, er selvfølgelig også et tema, der interesserer regeringen. Det er jo bl.a. den debat, der rejses med budgetredegørelsen fra 1996. Det er det, der ligger bag alle regeringens bestræbelser på at få lavet skånejob og finde nye måder at få folk, der